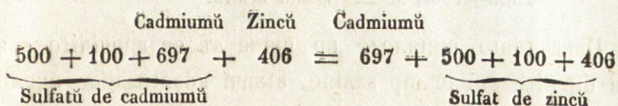

prin zincu. Această descompoziție este tot așa de simplă ca și cele precedente:

Cadmiumul se desparte și se formează sulfat de zincu. Singurul element separat din sare, fiind cadmiul, se poate pune egalitatea următoare:

În sulfatul de zincu raportul 100 către 500 între oxigenul oxidului și greutatea acidului se află iarăși constatată din nou.

Cuantitățile ponderabile de metale ce pot a se pune unele în locul altora în combinațiile saline, reprezintă întotdeauna echivalențele metalelor.

Așa 1349 de argintu, 396 de cuprumu, 697 de cadmiu, 406 de zincu, sînt chiar echivalențele acestor metale.

S'a văzut că, în sulfat, este un raport constant între oxigenul oxidului și greutatea acidului; această lege se întinde și la celelalte clase de săruri.

Așa, azotatul de argintu, va putea fi descompus prin cuprumu precum sulfatul de argintu; azotatul de cuprumu se va descompune prin cadmiu, și azotatul de cadmiu se va descompune prin zincu. În aceste diferite azotat se observă un raport constant între oxigenul basei și cantitatea de acid azoticu, care va fi 100 către 675.

Legea lui Richter se poate întinde la toate clasele de săruri și poate fi formulată astfel:

Pe lângă sărurile de amoniac, este un raport constant între cantitatea de acid și între cantitatea de oxigen din bază.

Tabelul următor dă câte-va din aceste rapoarte, fiind un metal oarecare: